

z téhož důvodu domáhal koncem července 1926 odkladu exekuce až do 13. října 1926, soud první stolice zamítl, rekursní soud odklad povolil. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle předpisu Šu 1 (4) zák. ze dne 31. března 1925, čís. 51 sb. z. a n. jest předpokladem povolení odkladu exekuce na dobu dalších tří měsíců, že straně povinné povolen byl již odklad exekuce na jedno čtvrtletí z některého z důvodů v tomto zákonném předpisu uvedených. V projednávaném případě však tohoto předpokladu není, ježto návrh strany vypovídané na povolení odkladu exekuce vyklizením na dobu jednoho čtvrtletí od uplynutí lhůty stěhovací byl právoplatně zamítnut. Jeví se proto návrh strany vypovídané po tomto právoplatném zamítnutí návrhu na odklad exekuce znovu podaný druhým návrhem na povolení odkladu po prvním čtvrtletním odkladu, ježto ve skutečnosti podán byl v době, kdy tři měsíce od lhůty k vyklizení bytu v exekučním titulu uvedené uplynuly. Za tohoto stavu věci nelze přisvědčiti názoru soudu rekursního, že doslov Šu 1 zák. ze dne 31. března 1925 čís. 51 sb. z. a n. nevylučuje nový návrh na odklad vyklizení, když v něm uvedeny jsou okolnosti, návrh odůvodňující, neboť správnosti tohoto názoru odporuje, že o návrhu na odklad exekuce z důvodu, že strana vypovídaná není bez své viny s to opatřiti si náhradní místnosti, již právoplatně bylo rozhodnuto a návrh ten zamítnut.

Čís. 6578.

Jde-li o nahrazení dosavadního názvu obce sídla firmy, jenž nebyl pojat do statistického lexika obcí, úředním názvem obce, vyznačeným v lexiku, dlužno rejstříkovému soudu přesně postupovati podle výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 8. března 1925, čís. 1784 (čís. 10 Věstníku z roku 1925).

(Rozh. ze dne 15. prosince 1926, R I 1095/26.)

Rejstříkový soud vyzval firmu: »W. in Klein-Skal«, by pod pokutou vyhověla vyzvání rejstříkového soudu ze dne 28. května 1926 a dala se protokolovati též v jazyku českém a to na prvním místě, a by v německém znění firmy slova »in Klein-Skal« pozměnila na úředně stanovené správné znění »Malá Skála«. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů.

Důvody:

Podle zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 266 sb. z. a n., nařízení vlády republiky Československé ze dne 25. srpna 1921, čís. 324 sb. z. a n. a výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 8. března 1925, čís. 1784

(čís. 10 Věstníku z roku 1925) jest nahraditi dosavadní název obce sídla firmy, který nebyl pojat do statistického lexika obcí v Čechách, úředním názvem obce vyznačeným v tomto lexiku a to i tehdy, byl-li onen název součástí firmy. V tomto smyslu rozhodl nejvyšší soud opětovně a nemá příčiny, by se od tohoto právního názoru uchýlil (srv. rozh. čís. 5275 a 5429 sb. n. s.). Než rejstříkový soud nepostupoval přesně dle předpisů nařízení čís. 1784, které soudům ukládá, aby o obmýšlené změně znění firmy zpravily jejího majitele s výzvou, aby do stanovené lhůty soudu oznámil, zda nové znění firmy běře na vědomí, či zda hodlá opovědět jiné znění. Teprve kdyby se majitel firmy k této výzvě nevyjádřil, neb nové znění firmy neohlásil, bylo by postupovati dále podle uvedeného nařízení. Poněvadž se rejstříkový soud tímto předpisem neřídil, bylo usnesení obou nižších soudů zrušiti a rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 6579.

Ve firmě veřejné obchodní společnosti stačí sice uvést pouze rodová jména společníků, má se to však státi takovým způsobem, by nebylo pochybností, že jde o společenskou firmu.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1926, R I 1105/26.)

Rejstříkový soud povolil zápis firmy veřejné obchodní společnosti »Podnikatelství staveb Srba-Rubeš v L.«, jejíž veřejnými společníky byli Josef Srba a Josef Rubeš. Rekursní soud k rekursu finanční prokuratury napadené usnesení potvrdil. Důvody: Podle čl. 17 obch. zák. musí firma veřejné obchodní společnosti, neobsahuje-li jmén všech společníků, obsahovati jméno jednoho společníka s dodatkem poměr společenský vyznačujícím. Obsahuje-li firma taková jména všech společníků, rozumí se tím samozřejmě jméno rodové. Ve příčině spojení těchto jmén není zákonného předpisu a stačí tedy každé takové spojení, z něhož poměr společenský jest zřejmý, a stačí tedy zajisté i způsob psaní tak, jak v projednávaném případě jest navrhován, neboť i z něho jest patrné, že jde o společnost dvou osob a nikoli, jak za to má stížnost, o kupce jednotlivce. Poněvadž tedy zvolené znění firmy vyhovuje předpisu čl. 17 obch. zák., není důvodu k jiné úpravě tohoto znění firmy.

Nejvyšší soud zamítl opověď firmy k rejstříku.

Důvody:

Jde o firmu veřejné obchodní společnosti, jejímiž veřejnými společníky jsou Josef Srba a Josef Rubeš. Podle čl. 17 obch. zák. jest firmu veřejné společnosti utvořiti tím způsobem, že se do ní pojmu bud' jména všech společníků, neb aspoň jednoho, avšak s dodatkem vyznačujícím společenský poměr. Lze přisvědčiti názoru rekursního soudu, že stačí uvedení jmen rodových, avšak musí se to státi takovým způsobem, by nebylo po-